

بزرگان امروز

نشستی کوتاه با
شکوه تقدیسیان
آموزگار پیشکسوت

معصومه حبیب پور
عکاس: اعظم لاریجانی

اشاره

شکوه تقدیسیان از آموزگاران پیشکسوت است. او در حال حاضر در بازنشستگی به سر می‌برد، اما سال‌ها در دبستان و همچنین در دوره‌های دیگر تدریس کرده است. تقدیسیان شش سال نیز سردبیر مجله‌ی رشد نوآموز بوده و تجربه‌های آموزشی و ذوقی خود را در این مجله به کار گرفته است. او عقیده دارد، مجله‌ی رشد نوآموز باید طوری باشد که کودک بتواند خودش آن را بخواند، نه اینکه بزرگ‌ترها در مطالعه دست او را بگیرند. به عنوان آموزگار و سردبیر پیشین مجله، گفت‌وگوی کوتاهی با او داشتیم که نظراتان را به آن جلب می‌کنیم.

دانش آموزان کوچک دیروز

و تفریق»، «املا و تمرین فارسی»، «تمرین ریاضی پایه‌ی اول» و «نگاهی به رویدادهای تعلیم و تربیت».

پیش از بازنشستگی به من پیشنهاد شد در یک مرکز فرهنگی دانشگاهی مدیریت کنم، اما من نپذیرفتم و به مجله‌ی رشد نوآموز آمدم. مجله را دوست داشتم، چون فکر می‌کردم آنجا مفیدم و در کلاس و در کنار آموزگاران و دانش‌آموزان هستم. کار با کودکان سخت است و باید ذائقه‌ی آن‌ها را شناخت و من آن‌ها را دوست دارم. شماره‌های اول مجله را با مطالب ساده‌تر آغاز می‌کردم و به مرور مطالب سخت‌تر را می‌آوردم تا دانش‌آموزان به راحتی با مجله همراه شوند. دلم می‌خواهد به آموزگاران بگویم، از فرصتی که خداوند به آن‌ها داده است تا با دانش‌آموزان باشند، نهایت بهره را ببرند. آموزش و پرورش نهادی سازنده است و بزرگان امروز همان دانش‌آموزان کوچک دیروز هستند.

که با هر کودک چه رفتاری داشته باشند. معلم برای آگاهی از ویژگی‌های دانش‌آموزان هر زمانه، باید مطالعه کند تا بتواند نقش خود را به درستی ایفا کند.

○ حال که به اهمیت مطالعه اشاره کردید، بگویید چقدر اهل خواندن یا نوشتن هستید؟

در واقع کار من خواندن و نوشتن بوده و هست. افرادی مثل ما باید از فرصت کنار هم بودن استفاده کنند و تجربیات خود را در قالب طرح‌هایی مانند درس پژوهی به یکدیگر منتقل کنند.

من مقاله‌ها و کتاب‌های بسیاری نوشته‌ام. مقاله‌هایم معمولاً در مجلات رشد چاپ می‌شدند. حدود سال‌های ۸۴ و ۸۵ که من سردبیر مجله‌ی رشد نوآموز بودم، شمارگان ماهانه‌ی این نشریه تا ۸۵۰ هزار نسخه در ماه بود. در واقع ما باید بر همه‌ی صفحات و مطالب مجله نظارت می‌کردیم و با موضوع‌ها آشنا می‌بودیم.

کتاب‌هایم هم بیشتر در زمینه‌ی مطالب درسی هستند؛ مثل: «با صدای اذان در جشن تکلیف نرگس»، «جمع

○ خانم تقدیسبان اولین سال‌های خدمت شما در کجا بود؟

اولین سال‌های خدمتم در منطقه‌ی پنج و سپس منطقه‌ی سه تهران بود. از همان سال‌ها نیز با گروه‌های آموزشی همکاری داشتم. به کار بسیار علاقه‌مند بودم و هم‌زمان تحصیلاتم را تا کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی ادامه دادم.

○ شما گفتید به کارتان علاقه‌مند بودید، چه تعریفی از معلمی دارید؟

معلم‌ها از اقدار فداکار جامعه هستند. چون سال‌ها در کلاس و کار تدریس بوده‌ام، به‌خوبی از وضعیت کاری آن‌ها آگاهم. معلمی در هر دوره‌ی تحصیلی شغلی پرزحمت است و گاه به آن بهای کمی داده می‌شود. البته خود معلم هم باید طوری رفتار کند که شأن و احترام معلمی حفظ شود.

جامعه هم باید بداند که بخش مهمی از وقت کودک با آموزگار سپری می‌شود و دانش‌آموزان هر دوره‌ای، ویژگی‌های خاصی دارند. آن‌ها در یک سطح نیستند و این از مهارت و کاردانی آموزگاران است